

13

стор. 4

Ольга СУМСЬКА:

**“ЛЮБОВ ГЛЯДАЧІВ —
НАЙВИЩИЙ ГОНОРАР ДЛЯ АРТИСТА”**

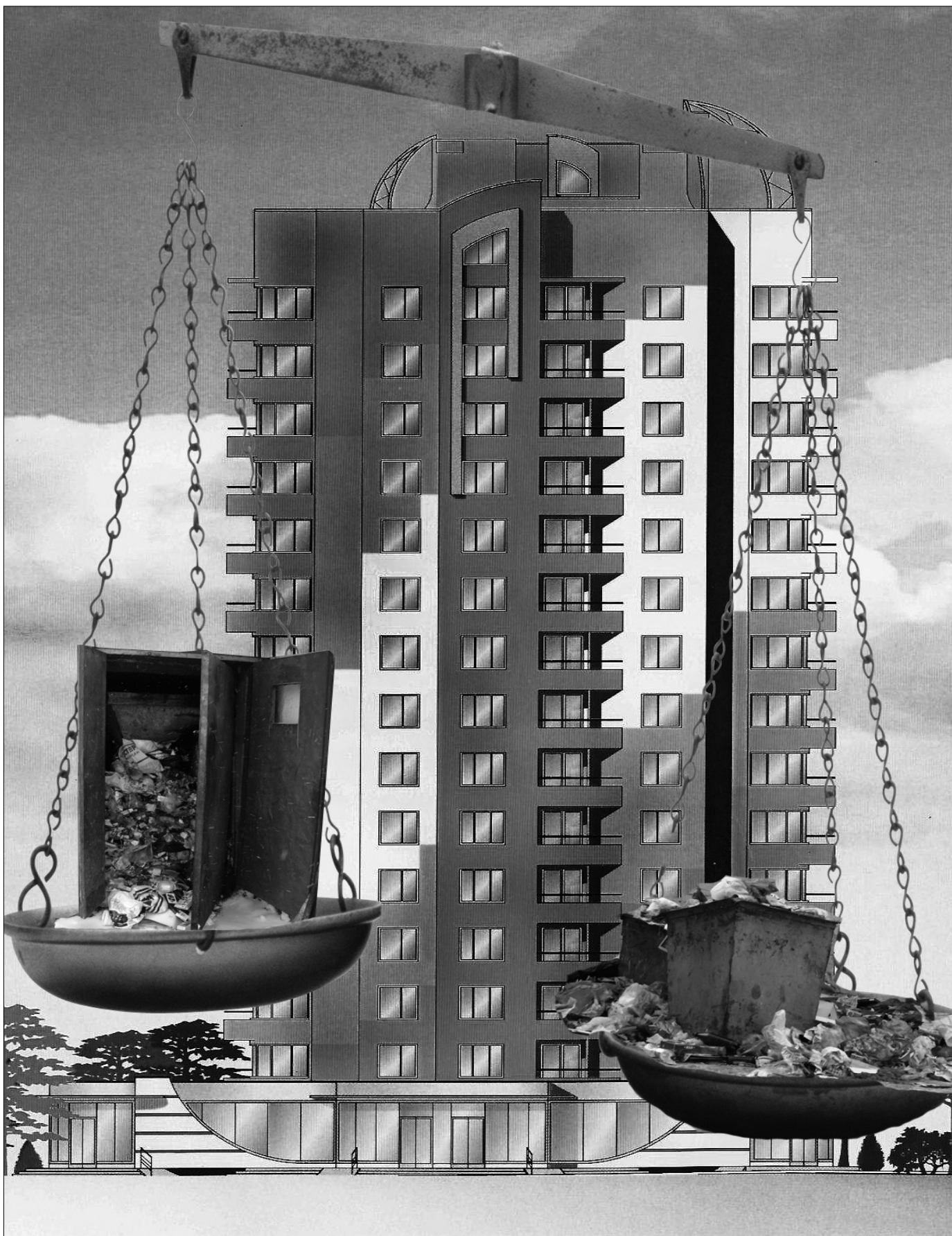
стор. 13

АС, КОТРИЙ ВИПЕРЕДИВ ЕПОХУ

Легендарний пілот Петро Нестеров усе своє коротке життя доводив суспільству, і бюрократам-чиновникам також, можливості військової авіації

Виносимо сміття з хати

Найчастіше сміттєпроводи закривають через їхній аварійний стан або з ініціативи мешканців

Ірина ЩЕРБАТА
“Хрещатик”

За будівельними та санітарними нормами України в житлових будинках потрібно споруджувати сміттєпроводи. Проте щороку зростає кількість будинків, у яких сміттєзбирачі запаюють. А в новобудовах вони новенькими і невикористаними так і лишаються. Як кажуть в Управлінні житлового господарства, ініціаторами закриття найчастіше стають мешканці будинку, та й стан багатьох сміттєпроводів у сталінках і хрущовках аварійний. Проте частина мешканців обурюється: мовляв, за проектом передбачено, а ходимо з пакетами надвір. Інші ж тішаться: санітарія в нормі, і щурів у під'їздах немає. “Хрещатик” вирішив звернутися до міських служб і поспілкуватися щодо цього питання.

“Необхідність улаштування сміттєпроводів у житлових і громадських будинках регламентується нормативними документами,— відповідає Головне управління житлового господарства на запит “Хрещатика”.— Низка нормативів щодо обладнання сміттєпроводів нині застаріла. Так, норми 8—72 “Указання по проектированию мусоропроводов жилых и общественных зданий” не переглядалися з 1972 року. Вони не враховують сучасних вимог щодо пожежної безпеки, санітарно-технічних норм”.

Сучасною альтернативою сміттєпроводів є сміттєзбірні контейнери, які встановлюють біля будинку. Проте часті поломки ліфтів перешкоджають літнім чи хворим людям дійти до контейнера. А щоб працювали сміттєпроводи, їх потрібно утримувати в порядку й чистоті. За порядок відповідає балансоутримувач — ОСББ або ЖЕК, проте не варто забувати і про особисту культуру мешканців, від якої залежить стан експлуатованого майна. Адже найчастіше забиті сміттєпроводи стають результатом недбалства окремих осіб, які лінуються компактно пакувати побутові відходи.

Управління житлового господарства бідкається: головна причина — недофінансування. “Рівень діючих у Києві тарифів на послуги з утримання будинків і прибудинкових територій є одним із найнижчих в Україні і не відшкодовує фактичні витрати на експлуатацію та ремонт житлового фонду”. Стрілки переводять на ремонт першочергових об'єктів — покрівель, фасадів, тепломереж. А в закритті сміттєпроводів вбачають підвищення благоустрою міста. Цитуємо: “Закриття сміттєпроводів сприяє впровадженню комплексної системи санітарної очистки міста, яка базується на роздільному збиранні твердих побутових відходів із подальшим їх сортуванням на спецлініях, компостуванням органічної частини, брикетуванням залишку, що не піддається утилізації, та складанням його на полігоні” ●

Продовження теми на стор. 3.

ОФІЦІЙНО

СБУ відчиняє двері абітурієнтам

У Києві відбувся День відкритих дверей для майбутніх абітурієнтів вищих навчальних закладів СБУ: до Управління СБУ завітали цьогогорічні випускники шкіл столиці та їхні батьки. Майбутнім студентам розповіли про Національну академію Служби безпеки України — єдиний навчальний заклад у державі, що готує оперативних співробітників, перекладачів для органів і підрозділів СБУ. Також абітурієнти дізналися більше про Інститут підготовки юридичних кадрів для СБУ Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого (Харків). Випускників ознайомили з умовами вступу до ВУЗів, особливостями навчання в них і науково-педагогічним потенціалом навчальних закладів. Під час зустрічі співробітники СБУ відповіли на численні запитання кандидатів на навчання та їхніх батьків. Під час зустрічі для молодих людей провели екскурсію музеєм Управління. Як повідомляє прес-сектор УСБУ в Києві, такі зустрічі в стінах Управління з майбутніми абітурієнтами планують проводити і надалі ●

Найближчої суботи у районах столиці відбудуться традиційні сільськогосподарські ярмарки

У суботу, 29 січня, Головним управлінням з питань торгівлі та побуту міста у районах столиці буде проведено зимові ярмарки з продажу сільськогосподарської продукції. На ярмарках споживачам у широкому асортименті буде запропоновано різноманітні продукти харчування майже з усіх регіонів України, а саме: картоплю, овочі, фрукти, баштанні культури, м'ясо та м'ясопродукти, молоко та молочні вироби, рибу, борошно-круп'яні вироби, олію, мед, консервовані продукти та інші продовольчі товари.

29 січня ярмарки відбудуться:
— у Голосіївському районі на проспекті Глушкова, 31-а;
— у Дарницькому районі на вулиці Ревуцького;
— у Деснянському районі на вулиці Сабурова;
— у Дніпровському районі на бульварі Праці (від вулиць Краківської до Попудренка);
— у Подільському районі на проспекті Правди, 5-11;
— у Солом'янському районі на проспекті Комарова, 28.

Традиційно на ярмарках кияни матимуть змогу придбати сільськогосподарську продукцію від безпосередніх товаровиробників із різних областей України за цінами на 10-15 % нижчими від ринкових ●

До Євро-2012 уболівальників забезпечать екстреною медичною допомогою

У міській клінічній лікарні Києва № 4 відбулися чергові навчання медпрацівників у рамках підготовки до чемпіонату Європи 2012 року з футболу. Бригади, сформовані з медичних працівників лікарні, надали "постраждалим" екстрену медичну допомогу. "Особливість цього навчання в тому, що діяти довелось в умовах обмеженого простору — в автобусі, із застосуванням спеціальних навичок евакуації постраждалих. Такі навчання проводилися вперше і пройшли задовільно", — зазначив головний лікар Київського міського центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф Сергій Тихенко ●

РАЙОНИ

Святошинці отримали "антикорупційний" телефон

У Святошинській районній державній адміністрації вирішено питання функціонування "ТЕЛЕФОНУ ДОВІРИ". Зателефонувавши на номер 450-29-75, мешканці району, які постраждали внаслідок корупційних діянь державних службовців райдержадміністрації, можуть отримати потрібну консультацію. Звертатися можна у робочі дні з 9.00 до 18.00 (у п'ятницю до 16.45), обідня перерва з 13.00 до 14.00 ●

КИЇВ — ЄВРОПЕЙСЬКА СТОЛИЦЯ

П'ять "кітів" розвитку — в пріоритетах

У столиці відбулося засідання Гуманітарної ради

Тетяна БЕСЧАСТНА
"Хрещатик"

На засіданні обговорювали концептуальні засади стратегії розвитку гуманітарної сфери столиці. Місто має визначити пріоритетні напрямки, в яких в майбутньому діятимуть міські цільові програми. Після остаточного доопрацювання концепція стане частиною Стратегії розвитку Києва до 2025 року.

Документ під назвою "Концептуальні засади стратегії розвитку гуманітарної сфери міста Києва до 2015 року", що став предметом обговорення, розроблено в науково-дослідному інституті соціально-економічного розвитку міста. Директор цього закладу Оксана Галенко наголосила: "Найважливішим концептуальним положенням розробки гуманітарної стратегії має стати те, що вона розробляється для людей і разом із людьми. Це передбачає широке залучення громадськості, експертного середовища, науковців і фахівців до обговорення, формування та змістовного наповнення стратегії розвитку гуманітарної сфери міста Києва".

Стратегія в гуманітарній сфері передбачає п'ять основних "кітів"-блоків: освіта і наука, сім'я і молодь; культура і мистецтво, охорона культурної спадщини; охорона здоров'я, фізкультура та екологічна безпека; розвиток суспільних комунікацій; міжнаціональні та державно-церковні відносини.

У сфері освіти йдеться про підвищення її якості, будівництво нових і відновлення раніше закритих закладів освіти, розширення доступу до якісної освіти дітям із особливими потребами, забезпе-

Фото Бориса КОРТУСЕНКА

Кількість навчальних закладів у столиці потрібно привести у відповідність до кількості населення

чення їх соціалізації шляхом розвитку в столиці системи інклюзивної освіти. У культурній і мистецькій галузях багато уваги приділяється популяризації української мови і культури, збереженню та розширенню мережі закладів культури і мистецтва, проведенню реставраційно-ремонтних робіт і відновлення пам'яток історії, культури та архітектури, просуванню вітчизняного культурного та туристичного продукту на міжнародні ринки. У сфері охорони здоров'я очікується підвищення якості та доступності медичної допомоги, поліпшення системи фінансування закладів охорони здоров'я, запровадження закупівлі медичних послуг, упровадження європейських стандартів надання медичної допомоги.

Важливим результатом запровадження стратегії розвитку має стати і розбудова

в Києві громадянського суспільства. Леонід Новохатько, заступник голови КМДА, наголосив, що для докорінної зміни ситуації на краще потрібно змінити психологію людей, потрібно з дитинства прищеплювати повагу до старших і бажання духовно розвиватися. А голова постійної комісії Київради Алла Шлапак згадала про питання, якого немає в концепції — подолання бідності. "Розвиток гуманітарної сфери не відбудеться, якщо не буде розбудови громадянського суспільства. І саме це має стати головним пріоритетом стратегії", — наголосила Алла Шлапак.

Голова КМДА Олександр Попов підсумував обговорення концепції: "Я переконаний, що до вирішення питань у гуманітарній галузі потрібно підходити комплексно" ●

БЮДЖЕТНИЙ ПРОЦЕС

Гроші на конкретні проекти

У Києві переформатують міський бюджет для фінансування окремих програм у різних галузях міського господарства

Наталка МАРКІВ
"Хрещатик"

У Києві триває експеримент із запровадження програмно-цільового методу (ПЦМ) на місцевому рівні. Його суть у тому, що міський бюджет переформатують із "списку" галузей і коштів для їх фінансування на перелік окремих програм. І головним буде не кількість наданих послуг, які фінансують із міського бюджету, а те, наскільки ці послуги відповідатимуть реальним потребам киян.

Міський бюджет на 2011 рік має соціальну спрямованість і націлений на розв'язання найбільючіших проблем киян. Про це заявив заступник голови Київської міської державної адміністрації Руслан Крамаренко. За його словами, Програма соціально-економічного розвитку Києва на 2011 рік передбачає відхід від практики "розпорошення" коштів на реалізацію численних заходів різноманітних міських цільових програм, які не завжди є узгодженими між собою та не дають суттєвого економічного й соціального ефекту. Тому під час створення Про-

грами фахівці КМДА вирішили продовжити експеримент із запровадження програмно-цільового методу (ПЦМ) — наразі це один із найрезультативніших і найпрогресивніших методів бюджетування в світі. Його суть у тому, що міський бюджет переформатують із "списку" галузей і коштів для їх фінансування на перелік окремих програм.

Головним розпорядником бюджетних коштів у місті доручено переглянути сформовані бюджетні програми, які розроблено за програмно-цільовим методом, та за потреби доопрацювати їх. Таке рішення було ухвалено Головним фінансовим управлінням КМДА після проведення наради-семінару щодо основних засад стратегічного планування для нових заступників голів районних державних адміністрацій із фінансово-економічних питань і керівників фінансових управлінь. Фінансисти рекомендують виокремити завдання та показники, що стосуються капітальних видатків (закупівля та ремонт обладнання, приміщень, заходи з енергозбереження) і специфічних соціальних проектів Києва, таких як запровадження інституту сімейного лікаря (на створення амбулаторій лікарів сімейної медицини в бюджеті передбачено 100 млн грн). На соціальний захист і соціальне забезпечення в бюджеті на 2011 рік закладено 2,19

млрд грн, на освіту — 3,17 млрд грн, на охорону здоров'я — 2,33 млрд грн. Ці гроші спрямують на конкретні цілі. Зокрема, якщо говорити про галузь освіти, то в цьому році планується завершити низку об'єктів — будівництво школи в 9-му мікрорайоні масиву Позняки, другого пускового комплексу розширення школи № 151 на вулиці Лісничій, 3 (в селі Чапаєвці), будівництво школи на вулиці Лісківській у 24-му мікрорайоні житлового масиву Вигурівщина-Троєщина, реконструкції з прибудовою шкіл № 128, № 162, № 140, будівництва дитячого дошкільного закладу на вулиці Народного Ополчення, 9-а та інших об'єктів. Для кожної програми встановлюється чітка мета та низка показників, за допомогою яких можна оцінити економічні та соціальні результати від використання коштів.

Заступник голови Київської міської державної адміністрації Руслан Крамаренко зазначив, що програмно-цільовий метод запроваджений для того, щоб можна було чітко бачити і розуміти, який соціальний або економічний ефект місто матиме від реалізації тієї чи іншої програми. "Кожна бюджетна програма району повинна мати показники економії бюджетних коштів від реалізації капітальних проектів, особливо у енергозбереженні", — пояснив пан Крамаренко ●

Запаяти та на купки розібрати

Люди вбачають у закритті сміттепроводів еволюційний крок до роздільного збору відходів

Ірина ЩЕРБАТА
"Хрещатик"

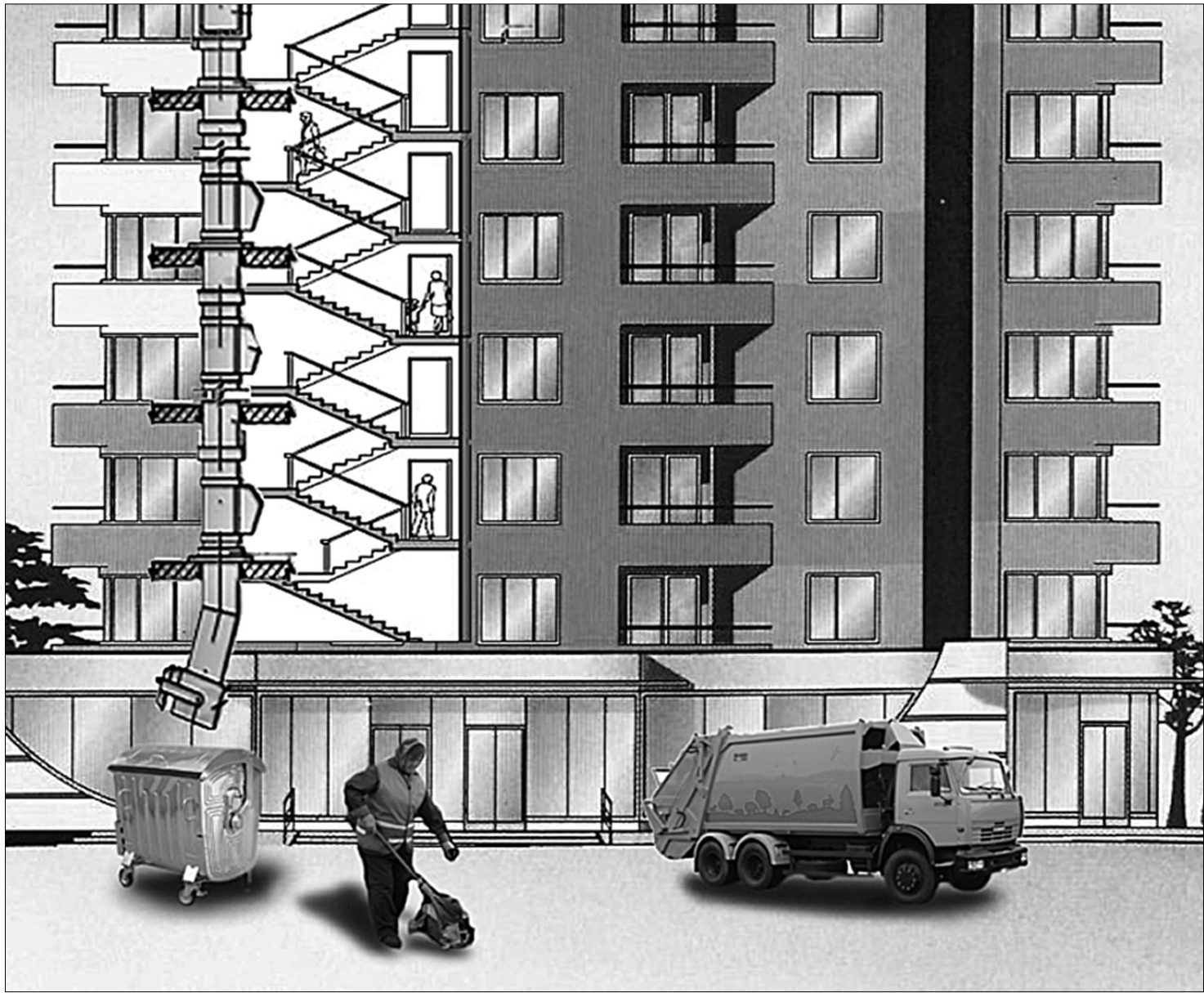
"Батарейки — у звичайну урну! Шкода, адже без переробки вони шкодять довкіллю, та й гроші на використанні матеріали витрачаються даремно,— засмучується журналістка Наталка Марків, кидаючи розряджену батарейку в робочий кошик.— Теоретично знаю, що в місті є пункт прийому використаних батарейок. Але практично — де його шукати? Та й часу нема, щоб їхати заради батарейки невідомо куди".

Нарешті свідомість українців мало-помалу починає звикати до роздільного сміттезбору: папір, пляшки — в один бак, продуктивні відходи — в інший. Закриваючи сміттепроводи всередині будинків, комунальники встановлюють контейнери біля будинків. Останні три роки у Києві впроваджують роздільні контейнери для вологих (брудний папір, продукти харчування) та сухих (метал, пластик, скло, чистий папір) відходів. Користь від такого відбору безперечна — на сміттесортувальних заводах відходи обробляють із максимальною користю, не забруднюючи зайвий раз повітря димом від спалювання та ґрунтів на поховальних полігонах.

Де криється правда?

"Хрещатик" звернувся до ЖЕКів, щоб з'ясувати, що потрібно зробити для закриття сміттепроводу на прохання мешканців будинку. Виявилось, що в кожного комунального підприємства свої правила. У ЖЕКу Солом'янського району нам сказали, що вони самі вирішують, коли, до кого приходити і що запаявати. Мешканцям будинку треба лише чекати. У Подільському районі один із ЖЕКів пояснив, що без згоди сусідів неможливо нічого запаяти, бо якщо в сусідів виникнуть питання — в усьому буде винен ініціатор закриття. "І взагалі — це неможливо", — закінчила розмову диспетчер. Керівник одного з ОСББ Нана Саніна сказала, що рішення про закриття сміттепроводів ухвалили спільно з мешканцями їхнього будинку на зборах.

Як бачимо, однастайності та стійкості у вирішенні цього питання немає. Як і немає впорядкованості перерахунків. Одні комунальники кажуть, що, закриваючи сміттепровід, вони одразу роблять перерахунок у оплаті послуг. ЖЕК Дарницького району повідомив, що за сміттепровід люди взагалі в них нічого не платять. Подільський ЖЕК відправив до бухгалтерії: "Всі тарифи з'ясовуйте з бухгалтером безпосередньо".

Людам зручніше винести пакети на вулицю в контейнер, аніж жити із щурами, які розмножуються в переповнених сміттепроводах

Санітарна альтернатива

Ми вже писали, що альтернативою закритих сміттепроводів нині є сміттєзбірні контейнери біля будинків. Проте ціни на обслуговування контейнерів у перевізників різні. Найбільша компанія "ГрінКо-Київ", яка обслуговує шість районів Києва, встановила тариф на одноразовий вивіз сміття з контейнера — 48 грн. Плату за користування контейнером люди не сплачують, інші умови — для комерційних клієнтів. Така сама ціна за разовий вивіз у перевізника "Володар роз" — 48,16 грн. Місячна плата за користування контейнером в окремих випадках може сягнути 50 грн. У перевізника Shaden Group одноразовий вивіз становить 65 грн. Місячна плата за контейнер — 65 грн.

Зазвичай з перевізником укладає договір ЖЕК або ОСББ. Вони ж і вирішують періодичність вивозу сміття. "За санітарними правилами, зимою сміття потрібно

вивозити 1 раз у 5 днів, влітку — раз на день-два,— розповідає лікар відділення комунальної гігієни Міської санітарно-іологічної станції Микола Дембік.— Проте не в нашій компетенції стежити за періодичністю вивозу. Це питання — до місцевої влади. Ми приходимо з перевіркою комісією лише в тому випадку, якщо надходить сигнал. Загальний же огляд робимо у щорічний місячник із благоустрою".

Майбутнє сміттепроводів

Стверджувати, що сміттепроводи незабаром відійдуть у минуле, не можна, оскільки ніхто не скасовував будівельної норми, за якою наявність систем сміттевидалення в житлових комплексах є обов'язковою. На конкурентному ринку виробники сміттепроводів намагаються вижити, впроваджуючи свої "ноу-хау": удосконалюють системи очищення, промивання, дезінфекції, пожежогасіння.

"Хрещатик" вирішив познайомитися з виробниками, щоб з'ясувати, які ж проблеми виникають у них сьогодні.

"Найбільше турбує падіння ринку будівництва, подорожчання матеріалів, збільшення витрат на електроенергію та інші енергоносії,— розповідає менеджер компанії TiSO Валентина Бритоусова.— Деякі забудовники досі впроваджують застарілі технології у будівництві, використовуючи стовбури сміттепроводів з азбестоцементних труб замість нержавіючої сталі. Щоб виокремитися на ринку, ми вводим примусову вентиляцію стовбура, монтуємо елемент викиду сміття із захисним пристроєм для прибирання, і не лише це".

Як би не було важко, погляд у майбутнє у виробників сміттепроводів оптимістичний: "Оскільки системи сміттевидалення в житлових будинках мають бути обов'язково, напрямок влаштування сміттевидалення з нержавіючої сталі є дуже перспективним", — каже Валентина Бритоусова ●

ПРЯМА МОВА

Чи потрібен сміттепровід у будинку?

Тамара Павлівна, викладач:

— Наш будинок — новобудова і там, звичайно, є сміттепровід. Спочатку ми ним користувалися, а потім звернулися до ЖЕКу, щоб його запаяли, адже за день накидають сміття більше, ніж там може вміститися. Така маса відходів сприяє розмноженню щурів. У будинку постійно неприємний запах. Нам зручніше винести пакети на вулицю і викинути в кон-

тейнер, ніж перейматися цією проблемою.

Володимир ВІКТОРОВ, інженер:

— Коли є сміттепровід у будинку, це дуже зручно для лінивих хазяїв. Але, з іншого боку, тут є маса негативних моментів: сміття вивозять невчасно, постійний сморід у будинку, та й щури розводяться. У нашому будинку це

"щастя" є, до того ж й не запаяне, що створює дискомфорт для мешканців.

Наталія ДУБОВИЧ, пенсіонерка:

— У будинку, де я мешкаю, сміттепроводу немає, і він нам непотрібний. Сміття збирали в пакети і виносли на вулицю, а через ці системи сміттєвидалення розмножуються щури. А через те, як відходи прибирають і вивозять,

то в будинку буде постійний сморід.

Ірина ГУСТИК, менеджер:

— Сміттепроводи в будинках непотрібні, бо через них розмножуються щури та різні хробаки. І сморід стоїть. Особливо влітку, коли спекотно. Якби там прибирали хоча б регулярно, а так сміття краще виносити від будинку подальше.

Святослав ПАВЛЕНКО, заготовник вторинної сировини:

— Сміття простіше виносити на вулицю, ніж користуватися сміттепроводом. У нашому будинку сміттепровід є, але ми ним не користуємося, щоб не розводити мишей і щурів.

Опитувала Оксана ЛИСИНЮК, "Хрещатик",
Фото Миколи ТИМЧЕНКА

Ольга СУМСЬКА: “Любов глядачів — найвищий гононар для артиста”

Спеціально для читачів “Хрещатика” своїми поглядами на життя ділиться народна артистка України, акторка театру і кіно, телеведуча Ольга Сумська. Її графік заповнений ушент. Рейс “Київ — Москва” — наче рідний. Вона знається на фітотерапії та вміє здивувати кулінарними витівками. Та найперше, вона — просто ЖІНКА.

У прямому ефірі глядачі можуть побачити мене справжньою

— Для вас актор — це...

— Готовність до роботи у будь-який момент і за будь-яких обставин. Це пошук, доведення незвіданого своєму глядачеві.

Актор — це всесвіт. Це фантазійність і окриленість. І це, як не дивно, — ранимість. Ми дуже ранимі, душевні люди. До нас, акторів, треба звертатися з повагою, оскільки наша робота тонка за світосприйняттям. Адже ти вживаєшся в чужий образ, характер, який можеш талановито передати, а можеш і не передати — як вийде. Все залежить від команди, від режисера, від багатьох нюансів, які супроводжують кіно й театральний процес.

— Якби не акторство, то що?

— У моєму випадку — то нічого. Я ніколи не жалувала, що обрала акторство. Вірила в себе з дитинства, адже свою першу роль у театрі зіграла в п'ять років. А в кіно — в шістнадцять. Я можу реалізовувати себе в телевізійних проектах. Можу бути ведучою. Ця професія мене не розчаровує, а відкриває все нові грані. Як, скажімо, поява нової програми на “Першому національному” — “Легко бути жінкою”, куди мене запросили з моїми талановитими колегами.

Робота в прямому ефірі відкрила мене з інших сторін для певного загалу моїх шанувальників. Для мене це була несподіванка. Несподіванка в тому, що я не просто доносила тексти по написаному, що доволі гармонійно робила на 1+1 у програмі “Імперія кіно” протягом 10 років. У “Легко бути жінкою” проявилися драйв, гумор, темперамент, якими я наділена. Глядачі можуть побачити мене справжньою.

Прямий ефір подарував новий вимір, нові почуття і, маю надії, — нові горизонти на телебаченні. Я одразу відгукнулася на запрошення стати обличчям телеканалу від Єгора Бенкендорфа і продюсера програми Олексія Семенова, і дуже вдячна їм за це. Сподіваюся, спрацюємося. Тим більше, у “Першого національного” далекоглядні плани — незабаром вийдемо у формат громадського телебачення.

— Чи запланована робота у нових проектах?

— Є дві цікаві пропозиції від російських продюсерів. Одна з них — серіал “Нюрнберзький процес”, де мені запропонували роль екстравагантної, неповторної Ріфеншильдт. Коли поцікавилася її біографією, була вражена тим, що ми народилися в один день — 22 серпня. Мабуть, це знак.

Рік тому з успіхом пройшла прем'єра російського режисера Дмитра Черкесова “Воротили”, де я грала мільйонерку, французьку — Елен Гарднер. І ось сьогодні Дмитро знову мене покликав знятися в його новому серіалі “Наружка”.

На нервовому ґрунті нажила собі гастрит

— Які ваші ролі в кіно, а які в театрі можете віднести до “золотого фонду”?

— Чесно кажучи, не мені вирішувати, які ролі відносити до “золотого фонду”. Це повинні робити майстри певного жанру. Актор робить свою справу. Я можу лише сказати, які ролі мені подобаються. В театрі — Лідія Чебоксарова у “Шалених грошах” Островського, Кунегунда в мюзиклі “Кандід” за Вольтером, Баронеса Штраль у Лермонтовому “Маскарад”.

У кіно — Регіна Твардовська у

Вірити в свої сили, слухатися серця і досягати мети. Принаймні, у виборі чоловіків ці принципи мене не підвели

серіалі “Пастка”, Роксолана, як же без неї. Звичайно, можна вже до класики віднести “Вечори на хуторі біля Диканьки”, де я зіграла три ролі — Музу, Панночку і Сотниківну. “Голос трави” — роль Знахарки. У сучасних серіалах дуже сподобалася моя роль з Діною Корзун у “Абонент тимчасово недоступний”. А за роль у фільмі Олександра Ітигілова “Дні Надії” отримала гран-прі на кіноринку “Молодість”.

— Остання ваша роль у фільмі “Я тебе ніколи не забуду” — роль монахині. Що нового внесла у позаекранне життя ваша героїня?

— Складність ролі в тому, що граю кілька вікових категорій (25, 40 і 75 років), разом із тим — це головна роль. У мене дуже складний грим. Латексні зморшки наносять протягом трьох годин. Висушують феном. Бути в такому

гримі на майданчику можна не більше чотирьох годин. Уявіть собі мій стан. Але заради хорошої ролі чого тільки не зробиш!

Днями озвучуватиму цю роль. Іду для цього до Москви. Адже в стрічці черговий звук. А озвучувати — означає прожити ще раз життя героїні поза екраном. Я би не хотіла пережити перипетії моєї героїні. Вони доволі драматичні. Але той факт, що в зрілі роки вона стає монахинєю, вселяє віру в те, що ця роль подарує мені любов глядачів. Це найвищий гононар для артиста.

— Важко давалась роль?

— Дуже важко. Поклала шмат здоров'я в неї. Навіть зізнаюся, на нервовому ґрунті нажила собі гастрит. Нерви були під час зйомок: багато драматичних сцен і сцен зі слізьми даремно не минули. Ось ще один бік професійної діяльності. Але ми до цього готові. Тому жертвуємо і вільним часом, і відпочинком, а іноді — здоров'ям. Нині, слава Богу, все налагодилося.

У всьому має бути свій стиль і підхід

— Окрім акторства, ви зайнялися книговидаванням. Кулінарія — готова. На черзі “Рецепти краси” та літопис акторської родини. Наскільки вдається реалізовувати літературні плани?

— Книжку “Секрети краси” готую до 8 березня. До цього часу маю закінчити рукопис. Щодо літопису, без перебільшення, — це книжка життя династії Сумських. Це наші листи, ролі моїх батьків. Це досвід роботи моєї сестри — народної артистки України Наталі, мій особистий досвід роботи в кіно та на телебаченні. Це понад 120 років творчої династії родини Сумських. Вона в процесі написання. Як тільки видамо “Секрети краси” у харківському

видавництві “Ранок”, неодмінно порадую читачів ще й цим виданням. Не все ж робиться одразу. На все треба час. Та й до процесу написання ставлюся дуже відповідально. Має бути свій стиль і підхід.

— Якось в інтерв'ю ви сказали, що ваша бабуся знала секрети кожної травинки і ділилася цими секретами з вами. Як перейшли її знання у ваше життя?

— Особливої магії в собі не відчуваю, але людина повинна пам'ятати, що на кожну хворобу є своя трава. Не секрет, що я небайдужа до фітотерапії, навіть сама збираю трави, роблю настої і у своїй новій книзі “Секрети краси” обов'язково поділюся цими рецептами з читачами.

Сім'я на першому місці

— Ким себе найперше позиціює: акторкою, мамою чи дружиною?

— Як би там не було, на першому місці — сім'я. Так завжди було, є і буде. Підросла моя молодша донечка. Я намагаюся приділяти їй більше уваги, адже пам'ятаю про те, скільки недодала старшій Антоніні. Тепер надолужую. Трішки балую меншу. Бо не треба забувати, що це діти, і вони потребують ніжності. Взагалі, я не сувора мама.

— Тоня не обрала акторства?

— Ні. Вона навчається в Академії керівних кадрів культури та мистецтв. Захоплюється своєю професією мистецтвознавчеський експерт. На жаль, професія акторки їй не захоплює.

— А хотіли б?

— Я? Хотіла. Та що з того? Вона обрала те, що їй подобається. Можливо, й правильно зробила. Адже найголовніше в житті — вірити в свої сили, слухатися свого серця і досягати мети. Принаймні, у виборі чоловіків ці принципи мене не підвели. І нині ми з Віталієм (Борисюком. — “Хрещатик”) одна з яскравих і гідних пар України.

— Та повернімося на 25 років тому, коли ви — студентка Карпенка-Карого... Наскільки втілювалися в життя картини майбутнього, які тоді малювали, і що ще не реалізували?

— Це тепер модно все уявляти, візуалізувати картини майбутнього. Раніше ми цим не переймалися. Були віддані професії і мали результат. Без бажання, наполегливості і одержимості нічого не було. Про негатив не думаю. Не дозволяю собі навіть упадати в депресивний стан. Я можу себе зосередити на позитиві, відвернувши негатив. Що б не сталося — завжди дивлюся оптимістично вперед, навіть якщо є якась поразка. Повірте, в мене було їх безліч. Так, за один рік мене звільнили з театру Лесі Українки, пішов із життя тато, втратила роботу на телебаченні. І це все за один рік! Але після таких негараздів завжди в житті йде щось приємне і світле. Нині головне, що я задіяна і потрібна. І найприємніше ще попереду. Вірю в це ●

Розмовляла Ірина ЩЕРБАТА
“Хрещатик”

Вірю в те, що ця роль подарує мені любов глядачів (Кадр із фільму “Я тебе ніколи не забуду”)

РІШЕННЯ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

Про затвердження переліку об’єктів комунальної власності територіальної громади міста Києва, право оренди яких виборюється на конкурсних засадах

Рішення Київської міської ради № 285/5097 від 2 грудня 2010 року

Відповідно до статті 759 Цивільного кодексу України, пункту 5 статті 60 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”, статті 5 та статті 7 Закону України “Про оренду державного та комунального майна”, частини першої статті 72 Закону України “Про Державний бюджет України на 2010 рік”, рішення Київської ради від 28.09.06 № 34/91 “Про затвердження Порядку передачі майна територіальної громади міста Києва в оренду, Методики розрахунку орендної плати за користування майном територіальної громади міста Києва, Типового договору про оренду майна територіальної громади міста Києва”, з метою ефективного використання нерухомого майна комунальної власності територіальної громади міста Києва Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Затвердити перелік об’єктів комунальної власності територіальної громади міста Києва, право оренди яких виборюється на конкурсних засадах, згідно з додатком до цього рішення.
2. Головному управлінню комунальної власності м. Києва виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) забезпечити проведення незалежної оцінки майна для визначення стартового розміру орендної плати.
3. Зобов’язати підприємства (установи), у господарському віданні (оперативному управлінні) яких перебуває відповідне майно (в якості платника, з подальшим відшкодуванням вартості робіт по виконанню незалежної оцінки переможцем конкурсу на право оренди відповідного об’єкта), укласти тристоронні договори на проведення оцінки майна з Головним управ-

лінням комунальної власності м. Києва (в якості замовника) та з переможцем конкурсу по відбору суб’єктів оціночної діяльності (в якості виконавця).

4. Головному управлінню комунальної власності м. Києва виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) офіційно оприлюднити у газеті Київської міської ради “Хрешатик” оголошення про проведення конкурсу на право оренди нерухомого майна комунальної власності територіальної громади міста Києва.

5. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської ради з питань власності.

Київський міський голова
Л. Черновецький

Додаток не друкується.
Ознайомитися з ним можна в секретаріаті Київської ради

Про внесення змін до рішення Київської міської ради від 28.10.10 № 185/4997 “Про перейменування комунальної організації виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) “Центр містобудування та архітектури”

Рішення Київської міської ради № 420/5232 від 23 грудня 2010 року

Відповідно до статті 26 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”, з метою приведення рішення Київської міської ради від 28.10.10 № 185/4997 “Про перейменування комунальної організації виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) “Центр містобудування та архітектури” у відповідність до Господарського кодексу України та Державного класифікатора “Класифікація організаційно-правових форм господарювання” ДК 002:2004, затвердженого наказом Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 28.05.04 № 97, Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Внести зміни до рішення Київської міської ради від 28.10.10 № 185/4997 “Про перейменування комунальної організації виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) “Центр містобудування та архітектури”, а саме:
 - слова “комунальне підприємство” у всіх відмінках замінити словами “комунальна організація” у відповідних відмінках;
 - пункти 6 виключити.
2. Внести зміни до Правил забудови м. Києва, затверджених рішенням Київської ради від 27.01.05 № 11/2587, із змінами та доповненнями, а саме: слова “комунальне підприємство, на яке покладено функції головного проектного комунального підприємства з розробки, коригування Гене-

рального плану розвитку міста Києва та моніторингу його реалізації” у всіх відмінках замінити словами “комунальна організація, на яку покладено функції головної проектно-комунальної організації з розробки, коригування Генерального плану розвитку міста Києва та моніторингу його” у відповідних відмінках.

3. Виконавчому органу Київської ради (Київській міській державній адміністрації) привести свої розпорядження у відповідність до цього рішення.

4. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської ради з питань з питань власності.

Київський міський голова
Л. Черновецький

Про внесення змін до рішення Дніпровської районної у м. Києві ради від 27.05.10 № 452 “Про бюджет Дніпровського району міста Києва на 2010 рік”

Рішення Київської міської ради № 497/5309 від 28 грудня 2010 року

Відповідно до статей 23, 78 Бюджетного кодексу України, пункту 78 рішення Київської міської ради “Про бюджет міста Києва на 2010 рік” (із змінами та доповненнями, внесеними рішенням Київської міської ради від 14.10.10 № 79/4891) Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Внести до рішення Дніпровської районної у м. Києві ради від 27.05.10 № 452 “Про бюджет Дніпровського району міста Києва на 2010 рік” (із змінами і доповненнями, внесеними рішеннями Дніпровської районної у м. Києві ради від 27.08.10 № 470, від 14.10.10 № 489 та рішенням Київської міської ради від 16.12.10 № 340/5152) такі зміни:
 - 1.1. У підпункті 1.1 пункту 1 рішення цифри “640856,5” замінити цифрами “641676,5”.

1.2. У підпункті 1.1.2 пункту 1 рішення цифри “15578,5” замінити цифрами “16398,5”.

1.3. У підпункті 1.2 пункту 1 рішення цифри “582184,4”, “58672,1” замінити цифрами “582004,4”, “59672,1” відповідно.

1.4. У пункті 2 цифри “646341,6”, “587669,5”, “58672,1” замінити цифрами “647161,6”, “587489,5”, “59672,1” відповідно.

1.5. У підпункті 4.5 пункту 4 рішення цифри “1128,0”, “415,0” замінити цифрами “2128,0”, “235,0” відповідно.

1.6. У пункті 9 рішення цифри “8916,1” замінити цифрами “8946,0”.

1.7. Викласти в нових редакціях додатки 1, 2, 3, 6 до рішення, що додаються.

2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на по-

стійну комісію Київської міської ради з питань бюджету та соціально-економічного розвитку.

Київський міський голова
Л. Черновецький

Додатки не друкуються.
Ознайомитися з ними можна в секретаріаті Київської ради

Про внесення змін до рішення Оболонської районної у м. Києві ради від 27.05.10 № 27/1 “Про бюджет Оболонського у м. Києві району на 2010 рік”

Рішення Київської міської ради № 498/5310 від 28 грудня 2010 року

Відповідно до статей 23, 78 Бюджетного кодексу України, пункту 78 рішення Київської міської ради від 14.05.10 № 793/4231 “Про бюджет міста Києва на 2010 рік” (із змінами та доповненнями, внесеними рішенням Київської міської ради від 14.10.10 № 79/4891) Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Внести до рішення Оболонської районної у м. Києві ради від 27.05.10 № 27/1 “Про бюджет Оболонського у м. Києві району на 2010 рік” (із змінами і доповненнями, внесеними рішеннями Оболонської районної у м. Києві ради від 01.07.10 № 28/1, від 31.08.10 № 29/1, від 15.10.10 № 30/1) такі зміни:

1.1. Абзаци перший, другий та п’ятий пункту 1.1 рішення викласти в такій редакції:

“Загальний обсяг доходів районного бюджету на 2010 рік у сумі 541 924,2 тис. грн., у тому числі:

- субвенція з міського бюджету районному бюджету на ремонт аварійної покрівлі жилого будинку на вул. Приозерній, 10-А та на ремонтно-відновлювальні роботи після пожежі у жилому будинку на вул. Вишгородській, 14 — 773,5 тис. грн.;
- субвенція з міського бюджету (спеціальний фонд) районному бюджету на ремонт і утримання автомобільних доріг — 2 272,0 тис. грн.”.

1.2. Пункт 1.2 рішення викласти в такій редакції:

“Обсяг доходів загального фонду районного бюджету визначити у сумі 461 904,9 тис. грн., спеціального фонду район-

ного бюджету — 80 019,3 тис. грн., у тому числі бюджет розвитку — 29 283,7 тис. грн. (додаток 1).”.

1.3. Пункт 2 рішення викласти в такій редакції:

“Затвердити загальний обсяг видатків районного бюджету на 2010 рік у сумі 544 942,2 тис. грн. з урахуванням субвенцій із Державного бюджету України та міського бюджету, в тому числі видатки загального фонду бюджету у сумі 464 922,9 тис. грн., з них резервний фонд — 85,7 тис. грн., та видатки спеціального фонду бюджету — 80 019,3 тис. грн. тимчасовою класифікацією видатків та кредитування місцевих бюджетів (додаток 2) та головними розпорядниками коштів районного бюджету (додаток 3).”.

1.4. Викласти в нових редакціях додатки 1, 2, 3 до цього рішення, що додаються.

2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань бюджету та соціально-економічного розвитку.

Київський міський голова
Л. Черновецький

Додатки не друкуються.
Ознайомитися з ними можна в секретаріаті Київської ради

Про внесення змін до рішення Святошинської районної у місті Києві ради від 20.05.10 № 432 “Про бюджет Святошинського району міста Києва на 2010 рік”

Рішення Київської міської ради № 501/5313 від 28 грудня 2010 року

Відповідно до статей 23, 78 Бюджетного кодексу України, пункту 78 рішення Київської міської ради від 14.10.10 № 79/4891 “Про внесення змін до рішення Київської ради від 14.05.10 № 793/4231 “Про бюджет міста Києва на 2010 рік” Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Внести до рішення Святошинської районної у місті Києві ради від 20.05.10 № 432 “Про бюджет Святошинського району міста Києва на 2010 рік” (із змінами та доповненнями) такі зміни:

1.1. У підпункті 1.1 пункту 1 рішення цифри “653791,7”, “16348,9” замінити цифрами “654791,7”, “17348,9” відповідно.

1.2. У підпункті 1.1.2 пункту 1 рішення цифри “1308,0” замінити цифрами “2308,0”.

1.3. У пункті 3 рішення цифри “656911,1”, “57940,8” замінити цифрами “655911,1”, “597970,3”, “58940,8” відповідно.

1.4. Додатки 1, 2, 3, 4 до рішення викласти в новій редакції згідно з додатками 1, 2, 3, 4 відповідно.

2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію з питань бюджету та соціально-економічного розвитку.

Київський міський голова
Л. Черновецький

Додатки не друкуються.
Ознайомитися з ними можна в секретаріаті Київської ради

Про внесення змін до рішення Святошинської районної у місті Києві ради від 20.05.10 № 432 “Про бюджет Святошинського району міста Києва на 2010 рік”

Рішення Київської міської ради № 569/5381 від 30 грудня 2010 року

Відповідно до статей 23, 78 Бюджетного кодексу України, пункту 78 рішення Київської міської ради від 14.10.10 № 79/4891 “Про внесення змін до рішення Київської ради від 14.05.10 № 793/4231 “Про бюджет міста Києва на 2010 рік” Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Внести до рішення Святошинської районної у місті Києві ради від 20.05.10 № 432 “Про бюджет Святошинського району міста Києва на 2010 рік” (із змінами та доповненнями) такі зміни:

1.1. Додатки 2, 3 до рішення викласти в новій редакції згідно з додатками 2, 3 відповідно.

2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на по-

стійну комісію Київської ради з питань бюджету та соціально-економічного розвитку.

Київський міський голова
Л. Черновецький

Додатки не друкуються.
Ознайомитися з ними можна в секретаріаті Київської ради

Ас, котрий випередив епоху

Легендарний пілот Петро Нестеров усе своє коротке життя доводив суспільству, і бюрократам-чиновникам також, можливості військової авіації

Російські військові біля літака

Євген ЛЕВЧЕНКО
"Хрещатик"

Постать Петра Нестерова назавжди вписано в історію світової авіації. Він став автором багатьох сміливих винаходів. Усі свої небесні експерименти він впроваджував, воюючи з бюрократами, і був змушений власним досвідом доводити можливості нового роду військ. А загинув безглуздо через елементарну непристосованість тогочасних літаків до повітряних боїв.

3 когорти піонерів авіації

Талановитий військовий, енергійний офіцер-артилерист, він мав авіацією, шойно побачив перші літальні апарати. Вже в 1906 році у віці 19(!) років підпоручик Нестеров особисто розробив правила стрільби з аеростата. Активне захоплення авіаційною справою почалося в молодого офіцера з 1910 року, коли він

познайомився з видатним авіатором Петром Соколовим. Незабаром він став членом Нижегородського товариства повітроплавання. А вже у вересні 1912 року 25-річний Нестеров здійснив свій перший самостійний виліт. У 1913 році він був призначений до авіаційного загону, який формувався в Києві. Столиця України в той час була авангардом розвитку авіації у Російській імперії. Льотчиків у той час вважали ли-

царями неба та елітою суспільства. Ще б пак, цим людям вистачило сміливості першими піднятися в небо і, ризикуючи життям, демонструвати можливості авіації. Вже на початку століття розглядались ідеї пристосування авіації до військових цілей.

Авіаційні будні російської армії

Початок Першої світової для російської авіації був на перший погляд доволі оптимістичним. Адже країна володіла найбільшим серед воюючих держав повітряним флотом — 244 літака в складі 39 авіаційних загонів. Але кількість не перейшла в якість. Більшість літаків були зношені кількома роками активної експлуатації, а транспортні бази були не здатні перевозити матеріальну частину. Вантажних автомобілів не вистачало. Вже на початку війни за два місяці з ладу було виведено 45 відсотків літаків. Значну частину літальних апаратів було придбано за кордоном, зокрема у Франції. Російське літакобудування було доволі слабким. Будівництво літаків гальмувалося бюрократичною машиною. Чиновнику, який відповідав за забезпечення армії, було вигідніше придбати вже "БУшний" літальний апарат за кордоном, видавши його за новий, і поклавши різницю зі скарбниці собі до кишені.

Французи ж навпаки робили все для популяризації своїх літаків і їх продажу. Вони влаштовували повітряні шоу та вистави, приваблюючи глядачів. Саме через це й виникла суперечка щодо авторства "мертвої петлі". 27 серпня 1913 року в Києві над Сирецьким полем Нестеров, аби довести, що в повітрі для літака скрізь є на що спертись, здійснив легендарну "мертву петлю", яка увійшла в історію під назвою "Петлі Нестерова". Цей маневр став відправною точкою розвитку мистецтва вищого пілотажу.

Фото з архіву "Хрещатика"

Петро Нестеров був "батьком" мистецтва вищого пілотажу

Але подвиг талановитого офіцера був для широкої громадськості малопомітним. Натомість коли буквально за шість днів француз Адольф Пегу повторив нестеровську петлю, про нього написала і зарубіжна, і вітчизняна преса. Вже у травні 1914 року Пегу прибув до Петербурга для демонстрації "свого винаходу", що дуже обурило Нестерова. Він тоді розіслав листи до редакцій усіх газет із заявою, що імператорському аероклубу потрібно підтвердити, що "мертву петлю" першим виконав російський льотчик. Але відтоді автором "мертвої петлі" на Заході вважають саме Пегу. Причина в тому, що француз був відомим пілотом, знаменитим на всю Європу своїм авіашоу. Тоді як Нестеров був простим військовим льотчиком, за котрим не було ані потужної піар-кампанії, ані державної підтримки його ідей. Хоча дехто з істориків вважає, що Пегу виконав не класичну "мертву петлю", а лише S-подібну фігуру пілотажу.

Як би там не було, але Нестеров продовжував висувати все нові і нові ідеї вдосконалення літака.

Перший в історії повітряний таран

Головним завданням літаків на початку XX століття були розвідка та аерофотозйомка. Ідеї створення винищувальної авіації відгуку не знаходили взагалі в жодній країні світу. Армійські чиновники не хотіли навіть чути про встановлення кулеметів на літаках. Мовляв, стрільба з кулемета відволікатиме пілота від виконання основних завдань. На початку війни єдиним літаком, що був оснащений кулеметами та придатним для бомбометання, був російський "Ілля Муромець". Пілоти ж інших повітряних машин стріляли один в одного з револьверів і рушниць у повітрі. Аби поліпшити бойові можливості крилатих машин, Нестерову до-

водилось вдаватися до вигадок. Для знищення оболонки аеростатів, які були основною ударною силою німецької авіації, Нестеров, установив на хвості свого аероплана "ніж-пилку", а для ураження гвинта ворожого літака — довжелезний трос із вантажем на кінці у вигляді гачка.

Перше бомбардування в російській армії австрійських позицій здійснив саме Петро Нестеров. "Відпрацював" він настільки ефективно, що австрійське командування призначило кругленьку суму тому, хто зіб'є аероплан Нестерова.

Петро Нестеров доводив, що за відсутності на літаку стрілецької зброї можна застосовувати таран. Як чудовий математик і фізик він розраховував, що знищити ворожий літак можна, зачепивши його гвинт колісми. На це він сподівався й у свій останній виліт — 8 вересня 1916 року, коли над містечком Жовква атакував літак-спостерігач, в якому знаходилися пілоти Франц Маліна та барон Фрідріх фон Розенталь. Відважний Нестеров, намагаючись здогнати австрійців, пішов наперейми. Останні намагалися втекти, але російський ас наздогнав їх і спробував ударити своїм шасі в крило ворожої машини. Але не розрахував швидкість і врізався у крило гвинтом. Обидва літаки впали. Льотчики загинули. За сім місяців після загибелі Нестерова поручик Казаков успішно здійснив повітряний таран і неушкодженим повернувся на аеродром.

Петро Нестеров устиг пововчати з початку війни трохи менше місяця, здійснивши 28 вильотів. Загинув безглуздо, хоча й міг стати найвидатнішим асом Першої світової війни.

Поховали Петра Миколайовича на Лук'янівському цвинтарі в Києві. Кияни віддали шану видатному авіатору й безстрашному льотчику, котрий, попри коротке життя, зробив величезний внесок у становлення авіації ●

Фото з архіву "Хрещатика"

Збитий німецький літак

Сьогодні пропонуємо читачам “Хрещатика” два оповідання нашої популярної авторки Олени Шерман. Одне з них — оптимістичне, друге — драматичне. Але обидва твори об’єднує спільна ідея — кохання перемагає попри все.

ОДНОКЛАСНИКИ

Когда Ольга вошла в подъезд, сердце у нее забилось с такой неистовой силой, что она вынуждена была остановиться и простоять несколько минут, глядя бессмысленным взглядом на синие почтовые ящики. В голове в тысячный раз с сегодняшнего утра мелькнула мысль, что еще не поздно прекратить это сумасшествие, этот безумный эксперимент на себе, эту авантюру, которая, скорее всего, закончится самым плачевным образом. И в тысячный раз Ольга чуть было не сделала шаг назад — но тут, как гнилой зуб, снова напомнила о себе приступом боли измена, перевернувшая ее мир несколько недель назад, и колебания исчезли. Одержимая иррациональным желанием мести, женщина глубоко втянула в себя воздух и принялась подниматься по обшарпанным ступеням лестницы на второй этаж, где обитал некто по имени Жорж.

Жоржа Ольга отыскала в Сети на одном малоизвестном сайте знакомств. Ее ровесник искал через Интернет “приятную женщину любого возраста для приятного времяпровождения”, гарантируя полную анонимность и предоставляя территорию для встреч. Фотографии при анкете не имелось, но по телефону Жорж (наверное, просто Георгий) произвел не худшее впечатление: он был вежлив, трезв и сумел убедить Ольгу в собственной адекватности. “Я ведь вам свой домашний адрес сообщаю, а не в парк на прогулку зову. Не беспокойтесь, я не маньяк и не извращенец — такой же одинокий человек, как и вы”. “Да,— ответила Ольга неожиданно для себя,— я одинока. У меня никого нет”.

В ту минуту ей показалось, что муж умер для нее, что его больше не существует. Но что же тогда так болит? Почему она не может успокоиться уже столько времени? И кому она тогда собирается мстить, изменив без любви, без каких-либо чувств с первым встречным — так, как ее муж изменил ей? Изменил с проституткой... В том-то и беда, что она любит Андрея по-прежнему, любит и ненавидит. И в этой любви-ненависти дошла до чужой двери в чужом доме, за которой ее ждет неведомо кто.

Кто он, этот Жорж? Что он за тип, что он будет с ней делать? А вдруг и впрямь — маньяк какой-то? Где гарантия, что это на самом деле его квартира? И где гарантия, что он там один?

Последняя мысль отрезвила Ольгу настолько, что она собралась уйти прочь, но тут дверь квартиры внезапно распахнулась, и из нее вышел лысоватый мужчина, в котором Ольга, к собственному изумлению, узнала бывшего одноклассника Толика Горошко. Он ее тоже узнал, потому что вместо запланированных слов издал какие-то нечленораздельные звуки, глядя на нее выпученными глазами.

Ольга и Толик учились вместе до 8-го класса, после чего Горошко покинул школу, отправившись в ПТУ. С тех пор они виделись только раз — на встрече одноклассников по случаю пятилетия окончания школы. С тех пор прошло почти 20 лет, но оба узнали друг друга с первого взгляда.

Первым опомнился мужчина и перехватил попытавшуюся убежать Ольгу:

— Погоди, Одинцова, куда ты! Хоть посидим, поговорим...

Он назвал ее девичьей фамилией — и Ольга замерла, давным-давно отвыкнув от такого обращения. К глазам подступили слезы, тело обмякло — словно окликнула ее давно ушедшая юность, напомнив о пролетевших солнечных днях, когда не было печали большей, чем поехавший чулок и двойка по геометрии. И стоявший перед ней потрепанный жизнью мужик тоже был частью того почти легендарного времени: он помнил ее такой, какой она сама себя давно забыла. В самом деле — чего бежать? И куда?..

Толик — бывший “Жорж” — не солгал: он действительно пригласил ее в собственную квартиру, вполне уютную и прибранную для холостяка. На кухонном столе стояла бутылка дешевого кагора и вазочка с сухим печеньем. Ольга и Толик сели, выпили за встречу и разговорились.

— Странно, что мы по голосам друг друга не узнали,— заметил Толик.

— Ничего странного, за столько лет голоса могли позабыться. Хорошо хоть в лицо узнаем.

— А ты не сильно изменилась, Одинцова. Поправилась только. А я вот — полысел. Помнишь мои кудри?

— Помню. И помню, как ты побрился наголо в знак протеста.

— Да,— засмеялся Толик,— было дело... А против чего я протестовал — и сам не помню.— И, сменив тему, сказал совсем дру-

гим тоном: — Оль, у тебя что... умер кто-то?

— С чего ты взял?

— У тебя лицо такое... похоронное.

— Мне муж изменил,— сказала Ольга и заплакала, зарыдала в голос.

Толик растерялся.

— Одинцова, ты чего... Не плачь! Не надо, слышишь! Не стоит, не реви! Вот у меня жена ушла к другу... и детей забрала... а я ничего...

— Извини,— Ольга достала из сумки платок.— Давно ушла?

— Летом будет 10 лет...

— Ты уже привык...

— И ты привыкнешь, увидишь...

— К чему? К изменам? Да уж, веселая перспектива! Он, наверно, давно уже... только я узнала в первый раз. И я хотела отомстить... потому и шла сюда, понимаешь? Думала, станет легче...

— Не станет,— твердо и убежденно, как о испытанном на себе, сказал Толик.— Только к презрению к нему добавится и презрение к себе.

Ольга посмотрела на него длинным удивленным взглядом: такие сентенции не вязались с тем Толиком, которого она помнила.

— А что делать? Как дальше жить?

— Простить и жить дальше.

— Какой ты умный! А если я не могу простить?

— Уходи. Третьего не дано. Но раз ты не ушла сразу, значит, готова простить.

— А ты? Ты простил?

— Нет. Но она и не просит

прощения. У нее другая жизнь. А я вот ищу... через Интернет... подруг на час.

— Могу бы жениться...

— Ну нет. Это блюдо я уже кушал. Мне б нормальную женщину просто для встреч. Не только ради секса, но и чтоб поговорить. Я компьютерщик, от живого общения постепенно отвыкаю.

— Вот не думала, что это такая проблема,— устало вздохнула Ольга.— Да в нашем возрасте на одного холостого мужика приходится 10 баб.

— Неправильная у тебя статистика, Одинцова. Или мне не везет.

— Ладно, Толь,— поднялась Ольга,— рада была с тобой пообщаться.

— И я. Ты телефон-то не стирай из памяти мобильного. Будет настроение и желание — звони. С двенадцати дня и до трех ночи я в эфире.

— Я позвоню, Толь. Я обязательно позвоню. Мы ведь с тобой всех наших еще не вспомнили... Или знаешь что? И ты звони. Я не против.

— ОК. Тебя проводить?

— Не стоит. До встречи!

— До встречи.

Он постоял у двери, дождавшись, пока стихнут звуки ее шагов, потом вернулся в квартиру, сел за компьютер и удалил анкету “Жоржа” с сайта знакомств.

ИЮЛЬСКИЕ РОСЫ

Отгорел жаркий, бесконечно долгий июльский день, и на изуренную зноем землю упала

долгожданная прохлада. Вечер окутал синевой спеющую ниву и скошенные зеленые луга; в зеркальной глади медленных речных вод отразились первые звезды. На пыльных сельских улочках постепенно стихали дневные звуки. Разбежались по хатам заигравшиеся загорелые ребятишки, хозяйки, позвякивая ведрами, вернулись в дома после вечерней дойки; скрипнула калитка за тяжело ступающим запоздалым хозяином, усталым после дневных трудов. Минут час, и в хатах стали гаснуть огни: после ужина пришло время сна. Лишь одна юная парочка у плетня все не хотела расстаться, шепчась о своем заветном, милом, зеленом, да деревенский пьянчужка, возвращаясь спотыкающимся шагом домой, к гневу женушки, бормотал полголоса какую-то песню, путая и мотив, и слова; но вскоре смолкли и эти голоса, и наступила тишина.

Июльская ночь, как высокая царица, взошла на свой темно-синий бархатный престол, и в небесах над уснувшей землей встала луна, бледная и грустная, словно серебро ее было омыто слезами.

В этот час у старого колодезя на краю села встретились двое и молча, не перебросившись ни единым словом, пошли по узкой тропинке меж полей. Впереди шла легкой походкой женщина в темном платье, неприметной внешности, не очень молодая — в закрученных узлом на затылке густых темно-русых волосах блестели седые нити. Шедший за женщиной рослый, крепко сло-

женный мужчина в помятом пиджаке казался б ее ровесником по стати и сильным движениям, но почти полностью седая голова выдавала его возраст. Не торопясь и не глядя друг на друга, прошли они по тропе меж задремавших трав, вышли к берегу реки и присели на почерневшее от лет и непогоды бревно.

За спиной их спала деревня, где они родились и прожили долгие годы — каждый по-своему, и каждый несчастливо. Перед ними безостановочно текла река, вынося свои ленивые воды из мрака дальних лугов и исчезая за черным силуэтом холма-шелома. Слева шаткий мостик вел на тот берег, в королевство буйных, некошенных трав, за которыми грозным часовым стояла черная вековая пуца.

Присев, мужчина и женщина долго молчали, глядя на реку. В ее воде, теплой, как парное молоко, слегка дрожали тысячи звезд — так близко, на расстоянии трех шагов, и все же недосыгаемо. Время от времени из-за реки доносились тревожные крики ночной птицы, полновластной хозяйки пуши, и снова воцарялась тишина. Молчание не было ни неловким, ни болезненным: так молчат, когда очень много собралось слов, а еще более того, что словами не выразить. Слишком долго по свету ходят слова, в слишком многих руках они побывали и поистерлись, как позолоченная монета: почти все золото сошло, осталась только медь.

И все же женщина не выдержала, заговорила первой — совсем юным, певучим, нежным голосом, что и пятнадцатилетней впору, только не бывает в голо-се пятнадцатилетней такой неизбывной печали:

— Стало быть, еще любишь меня?

— Люблю. Хотел позабыть, а не вышло.

— И у меня не вышло.

— Сколько мучился я, сколько ночей не спал, сколько с тобой спорил. Нельзя, нельзя, не свободны оба: на моей руке обручальное кольцо, ты замужняя. И разные мы люди, совсем разные... да ты и сама это знаешь. Никак не получается нам вместе.

— И порознь жизни нет. Что за напасть такая?

— Поздняя любовь это, и горькая, и терпкая, как рябиновое вино. Выпили отравленного вина мы оба, и нет нам покоя. Молю тебя, отпусти.

— Отпущу, если вернешь мне мою душу. Я себя не узнаю, точно в зеркале после долгой болезни. Ничего не осталось — ни стыда, ни гордости, на все плевать. Бежала б я за тобой в ночи, шла бы по следу на край света, все бы бросила, всех позабыла. А ты?

— А я сон видел, давно уже: будто дом твой загорелся, тебя выносят из пламени, а ты обгорела, ослепла, вся в бинтах, без ног... Я похолодел весь, а жена стоит за спиной — и откуда только узнала?! — и говорит: “Вот какая стала твоя зазноба! Калека, слепая...” Что, и теперь ее любишь?

— ... О, господи! А ты?

— ... А я кинулся кровавые бинты твои целовать, на руки тебя поднял — а ты легкая сделалась, как перышко, и понес тебя, понес от всех куда-то далеко. Иду и думаю: ты ж теперь как дитя малое, я за тобой как отец ходить буду, твою боль на себя возьму. Проснулся я, а подушка мокрая, плакал во сне. Утро было темное, зимнее, студеное. И такая тоска, такая печаль, словно и впрямь беда случилась.

— Могла случиться: я умереть хотела... Тоже зимой, так скрутило душу, не было сил терпеть. Ты уехал тогда, и никто не знал, вернешься ли. Люди говорили — на заработки, а я знала — от меня.

— Да, от тебя... Сбежать хотел, вспоминать стыдно. А как ты догадалась? Мы ж с тобой за эти годы и словом не перемолвились.

— Я и без слов все про тебя знала: каждую твою мысль, каждое чувство, все, что в тебе творится.

— Да ну!

— Правда.

— А о чем я сейчас думаю, знаешь?

— Знаю... Хочешь ты меня, хочешь обнять, хочешь целовать — а не смеешь, как мальчишка.

Он засмеялся смущенно, наклонил голову. Она взяла его за руку:

— Хоть теперь посмей. Столько лет мы мучили друг друга, и сами мучились, и ломали свою жизнь!

— Так что?

— Пусть будет хоть одна ночь, да наша.

Он вздрогнул, обнял ее, сухие губы их слились воедино. Долго-долго длился первый поцелуй; они пили так иступленно и жадно дыхание друг друга, как припадает к спасительной воде заблудившийся в пустыне. И страшно было разомкнуть объятия, и невозможно было поверить в свое счастье сердцу, давно утратившему надежду.

— Не пожалеешь? Не проклянешь меня? Не раскаешься?

— Никогда. Век прожила я с другим, так пусть хоть одну ночь буду твоей женой.

Они осторожно ступили на хрупкий мосток над бездонной серебристой рекой и, не оглянувшись, пошли вперед. Другой берег встретил их ласковым прикосновением поднебесного ветра, ароматом диких трав, торжественным молчанием заповедной пуши. Они молча шли по влажному несконченному лугу, приминая ногами уснувшие цветы, пока женщина не остановилась и не сказала:

— Здесь.

Мужчина сбросил пиджак и сорочку, растелил их на высокой траве. Женщина растегнула молнию на платье, и оно само спустилось к ее ногам. Ни суеты, ни торопливости не было в их движениях, спокойных и уверенных; и такой же безмерный покой был разлит в окружающем их мире, частью которого были мужчина и женщина. Словно творя некий обряд, они освободились от плена тряпок и встали нагие друг против друга, как перед битвой. И стало видно, что годы придали им горького знания, но не состарили их и не убавили силы.

Лунный свет убрал морщины и следы усталости с лиц, посебрил тела, и они стали схожими с античными статуями. Невыразимой женственностью веяло от белизны ее нежной кожи, округлых форм, широких бедер, высокой полной груди; а сила его широкоплечего, узкобедного, мускулистого, с четко обозначенными мускулами тела напоминала о том, что каждый мужчина был задуман как воин. И одинокая дева луна, вдоволь налюбовавшись на них, скрыла свой лик за темной облачной вуалью, ибо самое сокровенное в жизни человека не требует свидетелей.

Она подняла руки, вынула шпильки из тяжелого узла, и длинные темные волосы рассыпались по плечам, скрывая ее натуру. Он шагнул к ней и поднял ее на руки.

— Не довелось после свадьбы, хоть теперь поношу на руках...

Мягко положив ее на пиджак и рубашку, он встал рядом с ней на колени, точно желая еще мгновение полюбоваться своей ненаглядной. Она не торопила его, смотрела и улыбалась. Через миг он приник губами к ее лону, вдохнул клубничный аромат ее кожи, вздрогнул — горячая волна прошла через него — и начал целовать ее, все выше, выше, осыпая горячими, задыхающимися поцелуями ее белые груди, плечи, шею, лицо... Она обняла его голову, прижала к себе, потом привстала.

— Постой, дай и мне тебя поласкать...

Она начала целовать его плечи — именно этого ей давно хотелось! — глядя его руками по спине, чувствуя на своем лице его дыхание. Невыразимая нежность переполняла их, но бродившая в их крови страсть не дала нежности излиться до конца: слишком долго они ждали, слишком поздно пришла к ним их первая ночь! И, не доласкав друг друга, мужчина и женщина снова оказались лицом к лицу.

Все зримые и невидимые стены, что так безмерно и безбожно разделяют людей в обыденной жизни, исчезли, и осталась истина: мужчина и женщина, вдвоем в июльской ночи, посреди огромного поля некошенных трав, готовящихся бросить в теплую землю свои семена. Высоко в небе сиял Млечный путь; но они не видели его, мчась к своим звездам все быстрее, стремясь все неукротимее к той вершине, рядом с которой тускнеют любые другие радости. Им не то что не бывало раньше так хорошо; и она, и даже он не знали, что такое возможно.

И наконец звездное небо обрушилось на них и оглушило на мгновение; и влажного ночного воздуха не хватило, чтобы вдохнуть. Истомленные, они долго лежали молча: он на спине, она — рядом, положив голову ему на грудь. С высоких трав, вздымавшихся вокруг, медленными каплями спадала медвяная

июльская роса, охлаждая их разгоряченные тела. Он первым заметил это, склонился и выпил каплю ночной влаги с ее груди.

— Не уgomонился? Мало тебе?

— Мало,— сознался он.— Всю ночь до зари б тебя миловал, не давал бы ни на миг передохнуть...

— Да ты как молодой,— улыбнулась она.

— Я и есть молодой. Если не те года считать, что в паспорте, а те, что я счастлив был, так я, почитай, и не жил еще!

— Я не о том... Сила у тебя, как у бы... — она вдруг смутилась и не договорила.

— Для тебя берег.

— Ври больше. Небось, на работах ни одной бабы не пропускал.

Он промолчал, но она не желала отступать.

— Ну скажи, много ведь было баб у тебя?

— Много. Но знаешь как: баб может быть много, а любовь — одна.

— И та чужая жена...

В метрах двух от них внезапно вспорхнула небольшая птица, и оба вздрогнули. Птица издала пронзительную трель, и где-то на другом конце поля ей откликнулась товарка.

— Птицы проснулись, скоро светать начнет.

— Вот и кончилась наша ночьенька... Спасибо тебе за нее.

— Что ж дальше?

— А ничего.

— Как ничего?

— Будем жить, как жили. Я только одного хочу: понести от тебя. Я все Бога молила, чтоб удалось тебе в эту ночь.

— И что?

— Если повезет, будет у меня сын.

— Почему сын?

— Потому что от тебя одни мужики рождаются. Трех сделал, и четвертый должен получиться.

Она приподнялась, взглянула в его глаза и увидела в неясном свете звезд, что лицо его серьезное, без улыбки, и напряженное, как у человека, преодолевающего внутреннюю боль.

— Что, милый?

— А если уехать? Бросить все?

— Поздно, милый. Раньше надо было.

— Когда?

— Когда я девчонкой в черном платье всю ночь не спала и редела: на все село играла музыка, на все село гуляла твоя свадьба...

— Я не любил ее никогда. Так получилось.

— А сынов своих тоже не любишь? Что молчишь? То-то же.

— Я только из-за них и не развелся...

— Тогда не развелся, а теперь поздно. Да и куда нам ехать?

— Земля большая.

— Да места на ней для нас нет.

Далеко-далеко, за пушей, на самом востоке начало светлеть небо. Мужчина и женщина, одевшись во влажные от росы одежды, вернулись обратно тем же путем — по мостику через речку, в которой текла уже другая вода. Звонко запели на разные голоса большие и малые птицы: завершилось короткое царствование июльской ночи, и она ушла за горизонт по Млечному пути — без возврата. Безлюдна земля перед рассветом, есть лишь небо, деревья и птицы. И смятые травы посреди огромного дикого поля, горькие поздние травы, плачущие студеными предутренними слезами.

— Моя милая, моя скромница, Маков цвет на лугу!

Ты придешь ко мне ночкой темною?

— Не приду, родной.

Не смогу...

— Моя милая, моя душенька! Безвозвратно идут года. Пролетели уж годы лучшие. Будем ль вместе мы, и когда? Моя милая, ненаглядная! Назову ли тебя женой? — За чертою, родной, невозвратно, Лишь за тою чертой.

— Отчего же так, моя светлая? Я ведь жизнь отдам за тебя. — Проворонил ты дни

заветные, А теперь уже не судьба... ●

КИЇВСЬКИЙ ТЕАТР ПОЕЗІЇ ТА ПІСНІ

Мистерия хиппи

БЕСТОЛК ШОУ

331-23-64

30 січня

КОНСЕРВАТОРІЯ

вул.Хрещатик, 11

ЖИВИЙ ЗВУК

Інформаційний партнер: **ХРЕЩАТИК**

ВОЛОДИМИР ВИСОЦЬКИЙ

Художній керівник театру **Семен Рубчинський**

МІСТЕРІЯ ХІППІ БЕЗТОЛК ШОУ

МІК В УКРАЇНІ

РАДІО

КОНСОЛЬСЬКА ПРАВА

ПЕРУ

Література

концертний клуб "Фієста"

www.fiesta-club.net

Сьогодні ми відкрили для себе нового Висоцького: сучасного, гострого та епатажного. Саме за ці пісні та вірші його так боялися тогочасні посадовці й ненавиділи так звані “письменники”. Ми прочитали вірші, проспівали пісні й здивувались — це ж супер-актуально по суті та геніально, як все у Висоцького, за формою й змістом.

Ми з задоволенням хочемо поділитися з вами своїм відкриттям й пропонуємо вашій увазі новий спектакль-концерт “Мистерия хиппи”, поставлений у вигляді пародії на сьогоднішні ток-шоу, які спочатку виродились в толк-шоу, а згодом переродились в безтолк-шоу...

Режисер спектаклю, з.а. України — **Ігор Славинський**.

Музичний керівник театру — **Борис Бельський**.

Актори театру: **Серафіма Горелова, Сергій Джигурда, Борис Георгієвський, Тимур Бобровський**.

АФІША

Американський бурлеск і французькі пристрасті

Сьогодні в прокат виходить сім нових стрічок із іноземним присмаком

Марія БЕЛЯЄВА
"Хрещатик"

Традиційно в четвер на великих екранах стартує нова порція прем'єр для кіногурманів. Цього тижня в прокат виходить американська стрічка "Бурлеск" із Крістіною Агілерою та Шер, французька комедія "Бобро поржаловать", мелодрама "Кохання та інші ліки". Також розпочинається фестиваль "Вечори французького кіно", в репертуарі якого чотири фільми: зокрема "Притулок" Франсуа Озона та "Завірена копія" Аббаса Кіаростамі з Жюльєт Бінош у головній ролі.

Прихильники співачок Крістіни Агілери та Шер відтепер мають змогу побачити їх у кіно — у новому американському мюзиклі "Бурлеск" за участю поп-дів. Сюжет невігадливий, в дусі типової американської мрії: дівчина Елі (Крістіна Агілера) з провінційного містечка відправляється підкорювати Лос-Анджелес. Доля приводить її до вар'єте Burlesque Lounge, яким володіє Тес (Шер). Там Елі влаштовується офіціанткою і dorocтає до великої сцени. Немалий бюджет стрічки — 55 мільйонів доларів — виправдовують яскраві костюми, хореографія та вокальні номери. Ще одна американська прем'єра тижня — стрічка "Любов та інші ліки", легка комедія про несподівані стосунки хворої Мергі (Енн Хетевей) та привабливого торговця ліками Джеймі (Джейк Джилленхол). Посміятися пропонує і французь-

Кадр із фільму "Бурлеск"

ка стрічка "Бобро поржаловать", в якій топ-менеджера поштової служби Філіпа заносить у містечко на півночі Франції. Забавні ситуації виникають, бо люди там розмовляють на незрозумілому діалекті, а про їхнє життя ходять невинувдані легенди.

З 27 січня по 2 лютого в кіно-театрі "Україна" відбудеться вже шостий щорічний фестиваль "Вечори французького кіно", який зібрав для українських глядачів свіжі стрічки французьких режисерів. Фільм-відкриття — картина ірано-французького режисера Аббаса Кіаростамі "Завірена копія". Він розповідає про французьку галеристку, яка познайомилася з британським письменником і відправилась у подорож, вдаючи його дружину. За роль головної героїні акторка Жюльєт Бінош отримала Срібну пальмову гілку Каннського фестивалю. Цікавою є абсурдистська

треш-хоррор-комедія Кантена Дюп'є "Гума", що під гаслом "No reason" (без причини) показує пригоди автомобільної покришки — серійного маніяка Роберта з каліфорнійської пустелі. Від класика "нової хвилі" французького кіно Франсуа Озона на фестивалі продемонструють стрічку "Притулок" про вагітну жінку, яка несподівано втратила чоловіка та втікає від світу в покинутий будинок, а від головного романтика Франції Крістофа Оноре — стрічку "Моя дівчинка не хоче" про розлучену жінку з двома дітьми, яка намагається самостійно подолати всі негаразди. Ще одна стрічка про кохання — фантастична драма "Останній романтик Землі" братів Лар'є. Напередодні кінця світу головний герой, якого грає Мат'є Амарільк, по всій Європі шукає свою кохану дівчину, щоб обняти її востаннє ●

Гороскоп киянина на 27 січня

ОВНИ, опинившись у веселій компанії з давніми приятелями, не розпалюйте пристрастей, вони мають руйнівну тенденцію, призведуть до скандалів і втрати стратегічних енергоресурсів. Віднині крига скресне в багатьох напрямках діяльності. Тому не варто по інерції зосереджуватися на давніх проблемах і прокручувати їх у голові.

ТЕЛЬЦІ, емоційний шторм після вчорашнього апогею стихає. Тож, якщо напередодні з кимось посперечалися, заспокойтеся і влаштуйте перемір'я. Наведіть лад у службових паперах, уважно все перевіряйте. Є висока ймовірність помилок, що може зашкодити кар'єрі.

БЛИЗНЯТА, не впадайте у відчай, не терзайте душу через обмани, зраду, наклепи з боку партнерів, на яких широко покладалися. Проковтніть гірку правду... і живіть утіхою, що згодом Всевишній усе розставить на свої місця. А самі не забудьте виконати дані обіцянки і розплатитися з боргами.

РАКИ, заварили кашу — самі її сьорбайте. Грайливий фарс із психологічно-садистськими номерами обернеться негативними емоційними реакціями, скандалами з боку ображених людей. А ось правильно підібране слово, хоча й не стане панацеєю від бід, однак може зробити добру послугу під час налагодження розхитаних стосунків.

ЛЕВИ, облиште з'ясовувати стосунки, сперечатися. Нині в словесних дуелях не народжується істина... то ваше Его шаленіє, провокуючи до "війни". Займіться повсякденними обов'язками, наведіть порядок у побуті. Тепло поспілкуйтеся з рідними і дітьми.

ДІВИ, на роботі — жнива, де слова не повинні розходитися з ділом. Будьте господарем слова і виконайте все, що обіцяли. А оскільки нині ви схильні пропускати інформацію через емоційний фільтр, передусім довіряти власним враженням і відчуттям, намагайтеся не потрапляти в негативну психологічну ауру, а прямуйте туди, де радісно.

ТЕРЕЗИ, сексуальна незадоволеність — ось що може стати яблуком чвар між вами та коханим. Тож поміркуйте, якого "чар-зіллля" бракує, аби вийти з тієї скрути. А ось у побуті завдяки гармонії емоцій і здоровому глузду ви продемонструєте взірць господаря.

СКОРПІОНИ, приборкайте норовливе "Я", включіть емоційні "запобіжники", бо, нагнітаючи нервову напругу, ви маєте погану здатність — виводити з ладу електрообладнання. Логічне мислення — ось ваш рятівний важіль.

СТРІЛЬЦІ, якщо ви стали жертвою переслідувань чи опинилися під прицілом підступних ворогів, — немає сенсу воювати, виправдовуватися, бо в полоні ті "борці" здаватися не збираються... Ліпше займіться психологічним самоаналізом на фоні ретроспективних подій, що мають кармічний підтекст. Покайтеся у неправедних вчинках, це допоможе закрити "мирову" і загальмує процес саморуйнації. Звертайте увагу на дрібниці, замовчування, натяки, вони наразі — найінформативніші.

КОЗОРОГИ, відмінне логічне мислення плюс блискуча інтуїція перевтілять вас у геніального прозорливця, якому дано бачити все наскрізь і далеко вперед. Тож завоювати симпатії, викликати довіру людей труднощів не складе. А опинившись на розважальному дійстві, на дармівщини не розраховуйте, трусіть гаманцем і розплачуйтеся за себе, тільки в борги не влезьте.

ВОДОЛІІ, не затівайте бурхливої діяльності, ваш поїзд уже пішов... Стежте за мовою, не насміхайтесь, жартуйте делікатно. Слово — не горобець, вилетить — не впіймаєш. Можете потрапити в курйозні ситуації та нажити ворогів.

РИБИ чудово орієнтуються в обстановці, відмінно розбираються у своїх і чужих переживаннях. Ховатися чи маскуватися перед вами — чинити немудро. Адже як ясновидець бачите все наскрізь, хіба що розпізнати наміри і тактику невидимого супротивника значно складніше. Але все, що за кадром, є кармічним бумерангом. Минуле повертається до вас для доопрацювання ●

Підготувала Любов ШЕХМАТОВА,
астролог

СУДОКУ

5			1					9
			7		9	1		8
1	8							4
				9				
		8				3		
9							7	
		1				8		
				6				7

Відповідь на sudoku, вміщений у нашій газеті 26 січня

Правила sudoku

Гральне поле 9 на 9 клітинок. Поле розділене на квадрати 3 на 3. На початку гри відома певна кількість цифр. Спочатку — заповнити всі порожні клітинки цифрами від 1 до 9 за такими правилами:

1. Цифра може з'явитися тільки один раз в кожному рядку.
2. Цифра може з'явитися тільки один раз в кожному стовпчику.
3. Цифра може з'явитися тільки один раз в кожному квадраті.

1	4	6	5	8	9	2	3	7
3	5	9	2	7	4	1	8	6
8	2	7	1	6	3	5	4	9
7	3	2	4	1	6	9	5	8
5	9	8	3	2	7	4	6	1
4	6	1	9	5	8	3	7	2
9	7	3	6	4	2	8	1	5
6	1	4	8	9	5	7	2	3
2	8	5	7	3	1	6	9	4

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Завтра

В Україні хмарно. На більшості території опади. Вітер північно-східний, північний, 3—6 м/с. Температура вдень 0...—10°C, вночі —2...—10°C; на узбережжі Криму до +6°C; на Одещині та в Криму місцями 0...—2°C, на сході країни —9...—12°C, вночі —14...—16°C; у західних областях місцями 0...—4°C, вночі —4...—6°C.

На Київщині хмарно. Часом сніг. Вітер північно-східний, 3—6 м/с. Температура вдень —2...—4°C, вночі —4...—6°C.

Сьогодні

Сьогодні світ відзначає Міжнародний день пам'яті жертв Голокосту. Цей день було обрано невипадково: саме 27 січня 1945 року було звільнено від фашистів найбільший з гітлерівських концтаборів Освенцим, розташований в 70 кілометрах від Кракова.

Іменинники: Адам, Веніамін, Євсей, Єремій, Ілля, Йосип, Іпатій, Ісаак, Ісай, Макар, Марк, Мойсей, Ніна, Павло, Сава, Сергій, Степан ●

Засновник — Київська міська Рада
В. о. головного редактора Денис ЖАРКИХ
Газета заснована 7 вересня 1990 року.
Перереєстрована в Міністерстві інформації України 10 січня 1999 року.
Свідоцтво серії КВ №3620

ХРЕЩАТИК

виходить у вівторок, середу, четвер та п'ятницю

Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети. Газета публікує також ті матеріали, в яких думки авторів не збігаються з позицією редакції. При передруку посилання на "Хрещатик" обов'язкове. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Матеріали зі знаком (Д) та під рубрикою "Конфлікт" друкуються на правах реклами. Набір, верстка та кольоропіділ: комп'ютерний центр газети "Хрещатик". Друк: СПД Скуйбіда В.П.

Загальний наклад 131855
Замовлення 25